

Reactie op de Regeling Kansrijke Wijk (tweede tranche) – vanuit Bewonersplatform NPLV

Als Bewonersplatform NPLV onderschrijven wij het belang van structurele investeringen in leefbaarheid en veiligheid. We zien in de regeling Kansrijke Wijk (tweede tranche) goede intenties en erkenning van de noodzaak tot samenwerking. Toch constateren wij dat de leefrealiteit van bewoners nog onvoldoende is meegenomen en dat hun positie niet fundamenteel is geborgd in de regeling. Wat ontbreekt, is een wezenlijke stap: de democratisering van gebiedsgericht beleid. Dat betekent: bewoners niet slechts zien als doelgroep of gesprekspartner, maar als mede-eigenaar van visie, besluitvorming en middelen. Alleen dan ontstaat een aanpak die niet over mensen gaat, maar met en door bewoners wordt vormgegeven.

1. Bewonersparticipatie én democratisering: intentie zonder borging

Hoewel de regeling spreekt over samenwerking “in samenspraak met bewoners”, blijft onduidelijk hoe deze participatie wordt ingericht. Er is geen eis of norm vastgelegd voor de mate van invloed die bewoners hebben binnen de alliantie of bij de uitvoering van het programma.

Wat ontbreekt, is structurele zeggenschap van bewoners binnen de alliantie: een stem in besluitvorming, budgetprioriteiten en koers. Daarmee dreigt bewonersbetrokkenheid symbolisch of procedureel te blijven, in plaats van werkelijk invloedrijk te zijn.

Democratisering betekent: bewoners mandaat geven, middelen toevertrouwen en ruimte creëren voor eigen initiatief. De regeling erkent de alliantie als bestuurlijk samenwerkingsverband, maar borgt de inbreng van bewoners nog niet als gelijkwaardige partner.

2. Leefwereld als uitgangspunt

Een groot deel van de bewoners in onze wijken is dagelijks bezig met overleven. Bureaucratie en papierwerk leveren voor hen extra stress op. Het zijn doeners, geen beleidslezers, ze handelen op basis van ervaring, niet op papier.

Als we spreken over samenwerking op basis van gelijkwaardigheid en vertrouwen, dan moet de regeling ook structureel ruimte bieden voor ondersteuning van actieve bewoners. Denk aan:

- Taal- en communicatiesupport voor wie moeite heeft met jargon of digitaal overleg
- Inzet van sleutelpersonen en brugfiguren tussen bewoners en professionals
- Praktische ondersteuning bij de voorbereiding en deelname aan overleggen, zoals het geven van advies

Zonder deze ondersteuning blijven bewoners afhankelijk van instituties, en blijft de beoogde gelijkwaardigheid een papieren werkelijkheid.

3. Van intentie naar impact

De regeling stuurt nu vooral op bestuurlijke resultaten en beleidsdoelen, maar nog onvoldoende op de daadwerkelijke effecten voor bewoners.

Een bewonersgerichte aanpak vraagt niet alleen om betrokkenheid, maar ook om heldere meting van wat er concreet is bereikt. Denk aan:

- Hoeveel bewoners zijn écht bereikt en betrokken?
- Is er zichtbaar iets veranderd in gedrag, vertrouwen of samenwerking in de wijk?
- Zijn bewoners zelf aan zet geweest in de uitvoering, en hoe is dat ervaren?

Wat we missen, is een systematiek die niet alleen monitort wat er is uitgevoerd, maar ook wat het heeft opgeleverd vanuit bewonersperspectief; in termen van bereik, gedragsverandering, gemeenschapsvorming en eigenaarschap.

Alleen dan kunnen we spreken van een aanpak die werkt aan duurzame verandering en samenwerking op basis van vertrouwen en gelijkwaardigheid.

4. Financiële waardering zonder risico

In de praktijk blijkt dat actieve bewoners nauwelijks de ruimte krijgen om hun inzet te verzilveren. Vergoedingen zijn schaars of brengen risico's met zich mee voor mensen met een uitkering.

Wij pleiten daarom voor een duidelijke en toegankelijke regeling die financiële waardering voor bewonersparticipatie mogelijk maakt zonder negatieve gevolgen voor hun uitkeringspositie. Alleen dan wordt participatie ook voor deze groep écht een haalbare en gelijkaardige optie.

Concreet voorstel: veranker bewonerskracht

Wij doen een concrete oproep om bewonerskracht structureel te verankeren. Neem in de definitieve regeling het volgende op:

- 1) Formele zeggenschap van bewoners in de alliantie, als onderdeel van de democratisering van de gebiedsgerichte aanpak
- 2) Structurele financiering voor ondersteuning en participatie van bewoners (inclusief sleutelpersonen, tolken, participatiecoördinatie, advisering)
- 3) Verplicht bewonersperspectief in monitoring en evaluatie
- 4) Veilige en betrouwbare vergoeding van bewonersparticipatie, zonder risico's voor uitkering

Tot slot

Als we bewoners écht centraal willen stellen, moeten we hun leefwereld als uitgangspunt nemen; niet als doelgroep, maar als mede-ontwerpers van hun leefomgeving.

Deze regeling kan daarin een doorbraak betekenen, mits zij de stap maakt van beleidsmatige intentie naar democratische impact. Geef bewoners niet slechts een stem, maar invloed. Niet alleen middelen, maar mandaat.

Veranker het Wijkmanifest (zie volgende pagina); niet alleen als ambitie, maar in beleid, wetgeving én structurele financiering.

Wijkmanifest

1 GEEF ONS ECHT WAT TE ZEGGEN

Laat ons meebeslissen bij plannen voor onze wijk.
Juist wanneer alles nog open ligt. Geef ons invloed op besluiten die ons leven in de wijk beïnvloeden.

2 HOU HET GELD BINNEN DE WIJK

Als geld wordt uitgegeven aan onze wijk, geef het dan ook uit *in* onze wijk.
Bewoners en lokale ondernemers krijgen als eerste de ruimte om met hun kennis en kunde bij te dragen.

3 MAAK EEN BEWONERSFONDS

Geef ons de ruimte om het geld dat bestemd is voor de wijk, te besteden aan wat wij belangrijk vinden. Maak een bewonersfonds, waarover bewoners zelf kunnen beslissen.

4 ONDERSTEUN ONZE ONTMOETINGSPLEKKEN

Geef onze eigen ontmoetingsplekken blijvende financiële ondersteuning. Daar leren we elkaar kennen, zorgen we voor elkaar. Daar zijn we geen cliënt, maar gewoon burens. Daar maken we plannen die bewoners verbinden en versterken.

5 GEEF ELKE BUURT EEN COMMUNITY BUILDER

Ondersteun elke buurt met een community builder uit de buurt zelf, die onze krachten bundelt. Zo maken we onze gemeenschap sterker.

Bewonersplatform NPLV